

tega naj bo. (Iz vleče sreberni goldinar iz žepa.) Goldinar je tistega, ki je ubogljiv ostal. Dragotinka! tvoj je — na vzemi ga!

Dragotinka (vzame.) Hvala!

Slavoljub. Odkod imaš ti denarje za deliti? Mar je to darilo ubogljivosti? Ko bi bil jaz to vedel, ne bi bil piskra vzdignil.

Dragotinka. Nikar misliti, da sem jaz morebiti zavoljo tega srebernega goldinarja svoje oblubi zvesta ostala. Ubogala sem le zato, ker so zapovedali starši.

Milka. Tako je prav, draga sestra. Ne smemo le zavoljo darila biti dobri, ampak le zavoljo čednosti.

Slavoljub. Prav mi je! (Sramuje se.) Oh, kaj bodo starši rekli!

Milka. Ako zvedó, sam si kriv. Ahá tukaj so! Ravno zdaj so se pripeljali. — Pojdimo jim naproti! (Naglo z Dragotinko odide, a Slavoljub ostane v izbi in se joka.)

(Zagrinjalo pade.)

Razne stvari.

Drobtine.

(Koliko ljudi je na zemlji.) Po zadnjih štetvah znaša število vseh ljudi na zemlji 1288 milijonov. Od teh nas živi v Evropi 272 mil., v Aziji 270 mil., v Ameriki 200 mil., v Afriki 89 mil., v Avstraliji 2 miljona. Vidi se tedaj, da je Evropa, t. j. tisti del sveta, kjer mi živimo, najbolj ljudnati del zemlje.

(Poveršina naše zemlje) znaša 9,282.000 štirjaških milj, katerih pride 7,200.000 na morja in druge vode, in 2,082.000 na suho zemljo.

Kratkočasnice.

* Jožeka, ki je bil pervikrat v šoli, vprašajo mati iz šole prišedšega: „Nó Jožek! kako je bilo v šoli; ali ti kaj dopade?“ „Nič kaj posebno“ odgovori Jožek, „dvakrat smo molili, pa nobenkrat jedli.“

* Nek učitelj je dal pri názornem

poduku tri vprašanja, na katera mu je učenec tako-le odgovarjal:

Učitelj: Čimu je ura?

Učenec: Ura je za iti.

Učitelj: Ti nespametnik, ti! vsaj vendar nima nog; ura je, da nam kaže koliko je na času. — No, bom te pa kaj drugega vprašal ter mislim, da mi boš bolje povedal. Povej mi: Čimu je omara?

Učenec: Omara je za obešati.

Učitelj: Zopet si mi jo zadel; podobe in obleko obešamo, nikoli pa ne omare. Ne bom te več vprašal, ako mi na tretje vprašanje bolje ne odgovoriš. — Povej mi, čimu je miza v stanici?

Učenec: Miza je za jesti?

Učitelj: To je pa vendar preveč! I kaj neki misliš, da tako neumno odgovarjaš? Ako bi bile mize za jesti, bi nam gotovo mizarjev ne manjkalo, ki bi nam je delali. — Vsedi se za danes in drugopot odgovarjaj bolj premišljeno na moja vprašanja.

S. P.

Skakalnica.

(Priobčil Hrabroslov — ar — n.)

har.	la,	pe-	Ka-	ze-	lo-	In	bi-
val	kor	Vil-	či-	pre-	la,	na	od-
Naj	mlad!	serč-	le-	žil	je	lju-	jah,
no	pi	dru-	je	ščin-	val	Zlo-	mu
ge	si	Ska-	Nek-	ni	vee	ve-	bolj
kal	rad.	li-	ko-	Bi-	daj	jo	ce.
ple-	ti-	pa	po	gujez-	vse;	je	nih
Li-	je	te	če	ga	senč-	dí-	Ve-

Številne naloge.

I. Nekdo vpraša starše, koliko imajo otrok? Sin se oglasi in pravi: „Jaz imam toliko bratov, kolikor sester.“ Hči pa pravi: „Jaz imam pa dvakrat toliko bratov kolikor sester. Zdaj pa uganite koliko nas je otrok?“

II. Moja mati je 25 let starejši od mene, oče je 5 let stariši od matere, a vsi skupaj štejem 91 let. Povej koliko je star vsak izmed nas treh? Matilda T.

III. Dva ovčarja sta pasla ovce; eden je bil bogat, drugi reven. Bogati reče revnemu: „Daj meni eno ovco, da jih bom imel potem še enkrat toliko kakor ti.“ Revni mu odgovori: „Pa daj raje ti meni eno, da jih bova imela potem oba enako.“ — Koliko ovac je imel bogati in koliko revni pastir?

(Rešitev in imena reševalcev v prihodnjem listu.)

Zastavice.

(Priobčil S. P.)

1) Pri kakšnem kozarcu pijanec najraje sedi?

2) Pet ribičev gre loviti ribe; ko pridejo do vode, vjamejo berž v sak eno ribo. Koliko rib so domú nesli, ako potem nehajo loviti?

- 3) Imam ne daleč gozd temén,
Pod katerim breg leži stermén;
Pod bregom sta studenca dva,
Ki marsikdaj izvirata.
Pod viroma je tudi panj
Ki ne gredo čebele va-nj,
In pod panjem berž je mälén,
V katerem melje le en kamen.
Kaj je to?

Uganjko zastavice v 2. listu „Verteca“ so prav rešili: Gosp. Jos. Kastelic, v Materiji; Jak. Ukmar, učitelj v Mošnjah; L. Drzečnik, v Ribenci na Štajerskem; N. Stanonik, učitelj v Staremtergu pri Poljanah; M. Kovšca, učitelj v Selcih; Alfons Šket, v Št. Lenartu na Štajerskem; J. Vogrič, učitelj v Kanali; Dav. Škrli, A. Mahovec, Ivan Česnovar in Jan. Kremžar, dijaki v Ljubljani; Jan. Klun, učenec v Ljubljani. — Gospodičini: Mat. Tomšič v Trebnem; Ljuboslava Pivec, v Ribenci na Štajerskem.

Listnica. Gosp. D. Št. v G.: Vaše pesmi še niso za natis, kažejo pa, da imate pevsko žilo, tedaj le delajte marljivo in pilite vsaj ste še mlad. — A. G. v Ljub.: Pride na versto. — P. G. v G.: Iz vaših „Pervencič“, se bo sčasoma dalo nekaj porabiti, le večkrat kaj. — J. J. v Krš.: Omenjena dva lista le obderžite, ni treba ju nazaj pošiljati. — J. C. v Ljub.: Zdaj ni bilo mogoče; tudi je treba vsaj zadnjo stroko Vaše pesmi popolnoma predelati. — Vsem čast. gg., ki mi k mojemu zadobljenemu zdravju čestitajo: Serčna hvala in prijeteljski pozdrav!

Senčna podoba.

